

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

SPRONG IN HET HEELAL - SERIE 1: OPERATIE LUNA

DEEL 14: DE STEM

Charles Chilton (1917)

uitzending: KRO, zaterdag 14/01/1956

vertaling: P.R.O. Peller (Mr. E. Franquinet)

regie: **Léon Povel**

rolverdeling:

Jeff Morgan: **John de Freese**

Jimmy Barnett: **Jan Borkus**

Steven Mitchell: **Jan van Ees**

Dr. Matthews: **Louis de Bree**

de stem: **Wam Heskes**

De uitvinder Steve Mitchell, Jeff Morgan, Jimmy Barnett en Dr. Matthews, die per atoomraket een reis naar de maan hebben gemaakt, zijn op de terugreis door de inwerking van vliegende schotels teruggebracht naar de aarde, maar op een tijdstip dat tienduizenden jaren vóór of na hun vertrek gelegen moet zijn. Op een nacht wordt hun raket, die ze alleen bij daglicht durven verlaten, bezocht door een soort tank. De volgende dag zien ze in de nabijheid een vliegende schotel en horen via de radio een geheimzinnige stem, die hen toespreekt.

stem: Hallo, aardbewoners.

Jimmy: Hé!... Wat?

Jeff: Stil, Jimmy!

Jimmy: Maar dat was een stem!

Dr. Matthews: Ja, een menselijke stem.

Mitch: Door de radio.

Jeff: Ja. Ze kwam uit dat ding! Iemand of iets is daar binnen.

Jimmy: Ja, en... hij spreekt onze taal!

Jeff: Wie is u? Wat wilt u?

stem: Wij willen u helpen. Het is niet veilig voor u te blijven waar u nu is.

Jimmy: Dat had u mogen bedenken voordat u ons hier neerzette.

Jeff: Hou je mond toch, Jimmy!... Ja, wij weten niet wie u is en wat u van ons verlangt.

stem: Wij vragen u alleen uw eigen vaartuig te verlaten en in het onze te komen. Er zal u niets gebeuren. U hoeft niet bevreesd te zijn.

Jeff: Bevreesd zijn we niet, alleen voorzichtig.

stem: Wij kunnen u helpen als u dat verlangt, maar dan moet u doen wat ik u zeg.

stem: Heeft u iets te maken met het vaartuig dat wij op de Maan hebben gezien?

stem: Ja.

Jeff: Maar... maar wie is u dan? En waarom vertoont u zich niet?

stem: Wij kunnen ons niet vertonen. (verbazing) Wij zijn niet in het vaartuig dat in uw nabijheid is, maar wij spreken met u via de radio.

Dr. Matthews: Heel vreemd...

Jimmy: Ja... mm...

stem: Verlaat uw eigen vaartuig en kom in het onze.

Jimmy: Nee nee...

Jeff: Zeg, wat... wat zullen we doen?

Jimmy: Nee nee, hier blijven natuurlijk. Ik vertrouw 't zaakje helemaal niet.

Dr. Matthews: Nou, ik geloof niet dat het zo erg is. Jou is toch ook niks overkomen Mitch, toen je er op de Maan in bent geweest, is 't wel?

Mitch: Nou ja, eh... niks. Ik was me toch helemaal niet bewust van de vreemde dingen die toen gebeurd zijn. Wie weet wat er allemaal kan gebeuren zonder dat we 't merken als we d'r allemaal tegelijk in gaan.

Dr. Matthews: Ja...

Jeff: Ja, ik... ik... ik zou er ook graag iets meer van weten, voordat we zelfs maar onze eigen raket verlaten... Hallo, vreemdeling...

stem: Ik hoor u. Ik hoor ieder woord dat door u gesproken wordt. Ik begrijp zeer goed hoe gij u voelt. Wij weten nog hoe wij ons gevoelden toen wij u voor het eerst zagen. Wij hebben geen enkele kwade bedoeling ten opzichte van u.

Jeff: Ja eh... maar welke zekerheid kunt u ons hiervoor geven?

stem: Hebben wij u tot dusver enig kwaad gedaan?

Jimmy: Nee... nee, nee, behalve dan dat u ons finaal uit de tijd hebt geslagen...

Jeff: Ja, wij zouden u graag enige dingen willen vragen.

stem: Gaat uw gang!

Jeff: Ja, nou dan, in de eerste plaats, is het door uw toedoen dat wij thans hier zijn?

stem: Misschien... Dat weten wij nog niet zeker.

Jimmy: Dat weten wij nog niet zeker... Wat is dat?

Jeff: Hè?

Jimmy: En wat is dat voor muziek die wij telkens horen?

stem: Muziek? Wat bedoelt u met dat woord?

Jimmy: Gewoon, muziek. Eh... nou ja, een soort geluid dat hoger of lager wordt van toon.

stem: Een geluid...?

Jeff: Ja, een geluid.

stem: Bedoelt u dit soms? (vreemde muziek)

Jimmy: O... Ja, ja, dat. Dat heeft ons achtervolgd vanaf het ogenblik dat we de aarde hebben verlaten en steeds als wij het horen, dan... dan... dan gebeurt er iets met ons.

Mitch: Ja, wat is dat eigenlijk?

stem: Dat is de kracht die alles voor ons doet.

Mitch: Maar hoe wekt u die op? Waar haalt u die vandaan?

stem: Wij wekken ze niet op, zij is er, overal, door het ganse heelal. Wij behoeven ze slechts te gebruiken. Het is precies als de zonnewarmte. Ze is er, iedereen kan ze gebruiken.

Mitch: Lieve hemel, wisten wij mensen maar hoe ze te gebruiken.

Jeff: Zijt gij mensen? Lijkt u op ons?

stem: Nee! In het geheel niet!

Jeff: Ja, maar hoe ziet u er dan uit?

stem: Dat kunt gij te weten komen als gij in ons vaartuig komt.

Jeff: Ja... ja... maar... wij wilden u graag nog enkele dingen... vragen. Was u ook op de maan?

stem: Neen, dat was alleen één van onze vaartuigen. Wij waren waar we nu zijn.

Jeff: Ja, en... en... en hebt u dat vaartuig speciaal uitgezonden om na te gaan wat wij daar deden?

stem: Neen! Wij waren even verrast u daar aan te treffen als gij dat gij ons vaartuig daar vindt.

Jeff: Maar... maar, ja... waar komt u dan vandaan?

stem: Van de overzijde van het heelal.

Dr. Matthews: O, dat zei Mitch toen toch ook, weten jullie dat niet meer?

Jimmy: Nee.

Dr. Matthews: Jazeker.

stem: Verlaat uw eigen vaartuig en kom in het onze!

Jeff: Ja... eh... wilt u ons nog enkele minuten tijd laten om daarover te beraadslagen?

stem: Jazeker. Ik blijf waar ik ben. Zodra u mij roept, antwoord ik.

Jeff: Ja. Ja, zet de radio af, Jim.

Jimmy: Okay. (zet hem af)

Jeff: Nou, wat doen we?

Mitch: Ja... eh... gaan dunkt me.

Dr. Matthews: Nou ja, nou ja, eerst even nadenken, Mitch.

Mitch: Ik hoef er niet over na te denken. Ik ben ervan overtuigd dat ons geen kwaad zal overkomen. En dan eh... wat kunnen we niet van die... die wezens leren? Als we alleen maar het geheim kenden van de kracht die zij gebruiken. Daar waag ik wel wat voor. Ik zeg: gaan en doen wat ie zegt.

Dr. Matthews: Ja, ik voel wel iets voor je redenering, Mitch, maar toch, waarom moeten wij die schotel binnengaan? Waarom komen zij niet hier? En... en waar zullen ze ons heen brengen?

Jimmy: Dat is nou juist ook mijn bezwaar.

Jeff: Ja, maar dat zou ik toch kunnen vragen!

Mitch: Ik ga. Als jullie drieën niet durft, blijven jullie dan maar hier.

Jeff: Nou, als d'r één gaat, dan gaan we allemaal natuurlijk. Ja, als we 't ooit eens moeten zijn, dan nu... En trouwens, als er iets zou gebeuren, denken jullie dan dat één of twee man die hier blijven daar iets aan kunnen veranderen?

Jimmy: Wel verdorie, Jeff, als ik jou zo hoor praten, dan... dan zou ik zeggen dat jij even verlangend bent om te gaan als Mitch!

Jeff: Ja, ja... misschien. Ja, ik zou ook graag het fijne hiervan weten.

Mitch: Nou...

Jeff: Wie dat schip bestuurt, hoe ie het doet, waar ie vandaan komt, waar ie nu is, en... en of ie iets te maken heeft met de situatie waarin wij ons nu bevinden. En... en in dat geval zullen we 'm misschien kunnen overreden ons er weer uit te helpen.

Dr. Matthews: Ja...

Jimmy: Dat klinkt nog niet eens zo gek. Eh... wat denk jij ervan, dokter?

Dr. Matthews: Nou, ik zou zeggen: het is te proberen.

Jimmy: Ja, ik... ik hoor het al, Jeff, je hoeft ons niet te laten stemmen, hoor, ik... eh... ik leg me neer bij het besluit van de meerderheid.

Jeff: Nou goed, Jim, goed. Zet dan de radio maar weer aan.

Jimmy: Okay. (zet hem aan) Radio aan.

Jeff: Hallo, hoort u mij?

stem: Hallo! Ja, ik hoor u.

Jeff: Eh... wilt u ons zeggen wat er gebeurt als wij in uw vaartuig gaan?

stem: Dan start het en brengt u naar ons. Het is niet erg ver, maar toch te ver om te lopen.

Jeff: Maar... maar waarom komt u niet naar ons?

stem: Dat zou niet veilig zijn. U verkeert in groot gevaar. Wij willen u daartegen beschermen.

Jeff: Ja, maar is dat een gevaar voor ons persoonlijk of eh... voor ons vaartuig?

stem: Ik geloof niet dat uw vaartuig gevaar loopt, maar u wel en zelfs zeer spoedig. En mocht het u niet aanstaan waar wij u heen brengen, dan kunt u steeds terug waarheen u wilt.

Jeff: Nou, goed dan, we... we komen. Maar gun ons enkele minuten om ons klaar te maken.

stem: Dat is goed. Breng uw radio's mee, dan kunnen wij met elkaar praten. Ze vormen op het ogenblik het enige middel om de verbinding met elkaar te onderhouden.

Jeff: Ja, ja, goed, we brengen ze mee. Eh... eh... zodra we buiten zijn, zal ik u weer oproepen.

Mitch: Ja, wat staan we hier nou bij dat ding te kijken? Laten we toch naar buiten gaan.

Jeff: Ja, eh... het lijkt me beter dat we dat niet allen tegelijk doen. Ik ga eerst naar binnen en zet jullie je radiohelmen op. Als de zaak okay is, zal ik het jullie zeggen. (klimt de ladder op)

Jeff: Ja, hallo, horen jullie mij?

Mitch: Ja, Jeff.

Dr. Matthews: En? Wat zie je?

Jeff: Nou, niks bijzonders. Het is precies hetzelfde type als Mitch indertijd gezien heeft.

Mitch: Met van die achthoekige panelen rondom?

Jeff: Ja, en... ja, ja... en met twee drukknoppen boven elk paneel.

Mitch: Juist.

Jeff: Ja, nou... ik ga d'r nou in. (gaat naar binnen) Ja, ik ben nu in de cabine, of wat dat voor een ding mag zijn.

Jimmy: Voel je niks vreemds?

Jeff: Nee, alles is heel gewoon. Ja, kom, ko... komen jullie maar, hè?

Dr. Matthews: Ja, wij komen. (ze gaan ook naar binnen)

Jimmy: Ja... zo... Ah... Mooi zo, mooi zo, mooi zo.

Jeff: Nou. En wat dunkt je? Niks bijzonders, hè?

Dr. Matthews: Ja, wat zouden die panelen toch te betekenen hebben? En waarom zouden ze allemaal verschillend van kleur zijn?

Jimmy: Zeg, jongens, wat zou er nou gebeuren als je op zo'n knop drukt, hè?

Jeff: Zeg, ben je gek!! Niets aanraken, Jimmy! Ja, ik... ik... ik zal de stem roepen en horen wat ie ons te zeggen heeft. Hallo, hallo, hoort u ons?

stem: Ja, wij horen u.

Jeff: Nou, we zijn nou allemaal binnen. Ja, en wat moeten we nou doen?

stem: Blijft op uw plaatsen en wees niet bang.

Jeff: In orde, in orde, wij wachten nou rustig af. Zo, en nou. mannen, zet de koptelefoons maar weer af. (vreemde muziek)

Jimmy: Lieve hemel, wat is dat nou weer?

Dr. Matthews: Het is de koepel: hij gaat dicht.

Jimmy: Ah! Laat me d'r uit!

Jeff: Blijf toch kalm, Jimmy, blijf toch kalm!... Pas op, de vloer gaat open! Allemaal plat tegen de muur en stilstaan! Zo.

Jimmy: 't Is goed dat je ons waarschuwt. Jeff.

Dr. Matthews: Ja.

Jimmy: 'k Zou naar beneden gevallen zijn. Verdorie nog aan toe, je ziet niet eens dat er in de vloer ook nog panelen zijn. Zeg, die eh... die ouwe baas, zou die daar beneden zitten?

Jeff: Eh... hij zei toch dat ie niet hier is.

Jimmy: Nee, misschien niet, maar eh... een paar van z'n vriendjes.

stem: Waarom blijft ge staan? Gaat naar beneden, anders kan het vaartuig niet starten.

Jeff: Ja, ja. Nou, vooruit, mannen, laten we doen wat ie zegt. (ze gaan naar beneden)

Mitch: Ja, dan moeten we maar, hè.

Jeff: Hier, pas op!

stem: Gaat u toch ook! Waarom aarzelt u! Uw vrienden zijn al beneden.

Jimmy: Hè? Eh... hoe eh... hoe kunt u zien wat ik doe?

stem: Wel, ik dacht dat u ook over middelen beschikt om dingen te zien die buiten uw eigen gezichtsveld liggen...

Jimmy: O! Ja... Ah, televisie!... (gaat naar beneden) Ah, o, daar gaat dat paneel weer dicht!

Dr. Matthews: Natuurlijk, dat spreekt toch vanzelf?

Mitch: Eigenaardig, hè, dat licht? En geen lamp te zien.

Jeff: Het komt uit die achthoekige panelen. Precies alsof ze gloeien, hè?

Dr. Matthews: Wat is dat hier?

Mitch: Dat? Een soort controletafel.

Dr. Matthews: O!

Mitch: Ja, wat zou het anders kunnen zijn, met al die knoppen?

Jeff: Zeg, zouden die knoppen in de bovenste cabine ook controleknoppen zijn?

Dr. Matthews: Nou, het leek mij meer een soort eh... ja, een soort versiering.

Mitch: Nou nou nou nou, de constructie van dit ding maakt het voor mij niet erg waarschijnlijk dat er iets aan is dat niet voor een of ander praktisch doel dient. Toch begrijp ik die knoppen niet goed. Alles wijst erop dat dit ding... ja, eh... laat ik het maar "schotel" noemen... op afstand bediend wordt.

Jeff: Ja, maar misschien niet altijd, hè. Onze eigen raket werd immers ook op afstand bediend bij de start van de Aarde. Ja, nou, en daarna deden we al het werk zelf.

Mitch: Ja, maar toch, er zijn hier helemaal geen zetels of ligbanken. Ik begrijp het niet goed.

Jimmy: Zeg, misschien wordt dit soort op afstand bediend en hebben die andere met de grote koepels een bemanning. Die eh... die tank die uit het bos kwam, hè, zou die ook op afstand bestuurd worden, denk je?

Jeff: Wie weet?

Mitch: Ja, maar hoe zou die dan kunnen antwoorden op jouw kloppen?

Jeff: Ja! Ja, dat... dat weet ik ook niet. Ha, d'r is hier zoveel raars!

Dr. Matthews: Zeg, kijk hier 'ns.

Mitch: Ja?

Dr. Matthews: Die bol.

Mitch: Hé!

Jimmy: Mm?

Jeff: Wat?

Jimmy: Hé!

Dr. Matthews: Het lijkt wel een soort glas of eh... gepolijst plastisch materiaal of zoiets. Waarvoor zou die nou weer dienen? En wat zou erin zitten?

Mitch: En waarom is ie ook alweer rond?

Jeff: Ja, nou, dat vind ik helemaal niet vreemd. Hebben jullie dan niet gemerkt dat praktisch deze hele schotel rond is, met een ronde koepel, ronde vertrekken?

Jimmy: Ja, inderdaad.

Jeff: Ja, behalve de vloer die plat is.

Dr. Matthews: Ja, en die achthoekige panelen? Die vind ik het interessantst van alles. Ik durf er wat onder verwedden dat het hele geheim van deze schotel en zijn aandrijving daarachter verborgen is. 'ns Kijken of we daar iets van kunnen ontdekken.

Mitch: Ja... (gaat kijken) Nee, niets te zien. Weet je wat me ook verbaast?

Jimmy: Mm?

Mitch: Dat we niets zien of horen van luchtverversing.

Jimmy: Ja! Ja, dat is gek, hè? Geen luchtverversing, geen zit- of ligplaatsen, geen voedsel, geen water...

Jeff: Nee,

Jimmy: Niets dan lege vertrekken. Die... die wezens moeten toch wel heel andere wezens zijn dan wij.

Jeff: Ja, dat denk ik ook.

Jimmy: Ja, misschien... misschien heb ze niet eens een lichaam!

Dr. Matthews: Ja.

Jimmy: Lieve hemel, Jeff, zeg hun voordat we starten dat we niet tegen grote versnellingen kunnen, dat we... dat we zwak zijn, heel erg zwak.

Jeff: Ja... ja ja ja ja ja. (muziek) Daar zeg je zo wat. Hallo! Hallo! Hallo, hoort u mij? Hoort u mij?
(muziek)

Jimmy: Ach nee, natuurlijk niet, daar heb je die muziek toch weer.

Dr. Matthews: Ik eh... ik voel een zware druk...

Jimmy: Ja ja, we starten, geloof ik. O hemel, we zullen platgedrukt worden als centen!

Jeff: Ga nou vlug liggen allemaal. (pijnkreten - muziek houdt op)

Dr. Matthews: Ha! De druk neemt gelukkig af.

Jeff: We stijgen zeker niet meer.

Dr. Matthews: Nee.

Jeff: Nou, ik geloof dat we wel weer kunnen opstaan, hè. Ik zal nog 'ns proberen met 'm in contact te komen. Hallo! Hallo! Hallo!... Nee... nee, geeft niks.

Mitch: Nee, blijkbaar doet de kracht die zij gebruiken een geweldig sterk magnetisch veld ontstaan, dat al onze aardse instrumenten buiten werking stelt, in de eerste plaats de radio. O, kijk 'ns! (Jimmy schrikt) Kijk 'ns naar die bol! Die begint te gloeien.

Dr. Matthews: Ja, zie je dat?

Jeff: Ja!

Dr. Matthews: Daar zit iets in!

Jimmy: Zeg, het is een... een landkaart in reliëf, zie je wel, zoals je die ook in de geologische musea vindt.

Jeff: Ja. Zeg, het is precies de streek die we zojuist verlaten hebben. Zeg, zien jullie dat? Het beweegt langzaam.

Mitch: 'ns Kijken.

Jeff: Eerst dacht ik dat ik me vergiste, maar nou zie ik het goed: het... Zeg, dat is een driedimensionaal televisiebeeld in kleuren...

Jimmy: Ik dacht het ook al.

Jeff: ...van het landschap waar we overheen vliegen.

Dr. Matthews: Ja, maar het ziet er toch zo vast uit, net een... een maquette.

Jeff: Ja ja ja, het... zo ziet het eruit. Ja. maar ik... ik ben er zeker van dat als we die glazen bol braken, er niks in zou zitten.

Jimmy: Jongens, zo'n soort televisie moesten wij ook hebben! Dat is je ware!

Jeff: Ja... Ja, ik weet niet wat voor een soort wezens het zijn die deze schotel bouwden, maar wat ik wel weet is dat ze ons eeuwen en eeuwen vóór zijn.

Jimmy: Kijk daar!

Jeff: Ja?

Jimmy: Een stad! Zie je? Huizen, en straten, daar, aan die rivier.

Jeff: Ja ja ja ja ja ja ja!

Mitch: En een grote stad ook nog.

Jeff: Ja.

Mitch: Hoe hoog zouden we d'r nou boven zijn Jeff?

Jeff: Da's moeilijk te zeggen. 'k Heb er geen kijk op hoeveel dat ding de voorwerpen verkleint. Maar... misschien zitten we wel op een... zeven- of achtduizend meter.

Mitch: Ja. Dat moet toch een verbazend grote stad zijn. Je ziet nog steeds nieuwe huizen verschijnen, zie je?

Jeff: Zeg, Mitch, zou daar nou die stem wonen en zou dit ons doel zijn?

Dr. Matthews: Zeg, maar die huizen zijn ook al helemaal rond. Zie je?

Jimmy: 't Zijn vast Eskimo's.

Mitch: Ja, maar wacht 'ns, misschien zijn dat wel geen huizen, maar vliegende schotels.

Jeff: Ja, het is mogelijk. Van op deze hoogte is dat niet te zeggen, hè.

Dr. Matthews: Zeg, kijk daar nou 'ns, aan die kant van de stad: weer dozijnen bollen, maar veel kleiner. Net paddenstoelen waar je op neer kijkt. Zie je dat?

Jeff: Ja ja ja. Ja, als je 't mij vraagt, zijn dat de vliegende schotels en die grotere zijn huizen. En kijk 'ns: dat lijkt me een landingsterrein, of een parkeerplaats.

Mitch: Misschien zijn het ook wel gewoon grote en kleine schotels, maar ja, in alle geval landen we hier niet, want ze verdwijnen alweer uit het gezicht.

Jeff: Ja, ja.

Jimmy: Waar gaan we dan heen?

Mitch: Ja, weet ik dat? Ik ben geen reisleader.

Jimmy: Ja, maar dat kan zo dagen of weken duren! En we hebben niets te eten of te drinken.

Jeff: Ja, als we verstandig waren geweest, dan hadden we iets meegebracht.

Mitch: Konden we weten dat we iets nodig hadden? De stem zei toch dat we niet ver zouden gaan en dat hij ons aan een gevaar onttrok. Ja, als dat waar is, zou hij ons dan zo lang hier opgesloten laten dat we omkomen van honger en dorst?

Jeff: Nou ja, we kunnen d'r toch niks aan doen. We kunnen hun niet eens roepen, nu onze radio buiten werking is.

Jimmy: Wat moeten we dan doen?

Jeff: Afwachten en hopen. Dankzij die televisie zien we tenminste iets.

Jimmy: Ja, leuk.

Jeff: In alle geval, wat voor soort streek het is waar we overheen vliegen, 't is toch heel wat beter dan in het duister te moeten reizen.

Dr. Matthews: Nou, ik geloof dat we ons op het ogenblik geen voorstelling kunnen maken van de duur van onze reis. Voor mijn gevoel zijn we al uren in de lucht... (instemming) en toch zijn er misschien pas enkele minuten verlopen sedert de start. Maar ik krijg de indruk dat wij nog niet aan het eind van onze reis zijn. Is het jullie niet opgevallen dat we helemaal geen stad of vloot van vliegende schotels meer gezien hebben, na die ene?

Jeff: Nee, je hebt gelijk!

Dr. Matthews: En toch, ik heb er extra op gelet, zijn we intussen nog over twee uitgestrekte gebieden met akkerbouw gevlogen... (instemming) en steeds geen teken van mensen of andere levende wezens in de buurt ervan. Geen enkele woning!

Jeff: Ja...

Dr. Matthews: 't Is mij een raadsel! Kijk... kijk, nou vliegen we weer over een eindeloos bos.

Mitch: Ja.

Jeff: Ja ja.

Dr. Matthews: Het lijkt wel op dat bos waar onze raket dichtbij staat. Zie je dat? (instemming)

Jimmy: Hé hé! Hé lui! Waar...

Mitch: We vallen! We gaan naar beneden.

Jimmy: Ja, wat... wat hebben ze een haast ermee! Ah... m'n maag plakt waarachtig tegen m'n slokdarm op... Ah!!

Jeff: Als... als we zo blijven vallen, dan zullen we neerkomen met een smak van je... van je... van jewelste.

Jimmy: Ja, trekken ze zich dan niks aan van hun eigen zaken? Willen ze de hele vliegende schotel aan scherven smijten?

Jeff: O, o... hou je vast, hou je vast!

Jimmy: Hou je vast? Hou je vast? Waaraan? De wanden zijn zo glad als glas!

Jeff: Aan het voetstuk van de televisiebol. Sla je armen er omheen en buig je knieën!

Jimmy: Dat hoef ik al niet meer te doen.

Dr. Matthews: Het kan nou niet meer zijn dan nog een duizend meter. (pijnkreet)

Jimmy: O, lieve hemel! (gesteun)

Dr. Matthews: Was dat even een vertraging!

Jimmy: Als dat nou nog één minuut had geduurd, dan had ik helemaal geen maag meer gehad.

Jeff: 't Ziet er in elk geval naar uit dat de landingsschok niet al te hard zal zijn. (geluid van de landing)

Jeff: Ah... Ja, we zijn er. We zijn geland.

Jimmy: Hier... hier moeten we zeker overstappen, niet?

Dr. Matthews: Overstappen, dat zal wel, maar waarin?

script gemaakt door Marc Van Cauwenberghe, aangevuld en bijgewerkt door Herman Van Cauwenberghe en Ton Witman (04/2008)

Dit script is het werk van een hoorspelliëfhebber die geen enkel financieel gewin op het oog heeft. Deze tekst mag alleen gebruikt worden om te lezen bij beluistering van het hoorspel. Wie vindt dat hiermee iemands rechten worden geschonden, neemt contact op met Herman Van Cauwenberghe, die er meteen zal mee ophouden het script aan eventuele belangstellenden door te geven.